

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Riktlinjer för granskning av statligt stöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn

(2015/C 217/01)

1. INLEDNING

1. I artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat fördraget) anges följande: "Om inte annat föreskrivs i fördragen, är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna."
2. I artikel 107.2 i fördraget förtecknas de typer av stöd som är förenliga med den inre marknaden, inbegripet stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser som avses i punkt 2 b i den artikeln. Enligt artikel 107.3 c i fördraget kan stöd betraktas som förenligt med den inre marknaden, inklusive stöd som underlättar utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset så som det avses i artikel 107.3 c.
3. Enligt artikel 108.1 och 108.2 i fördraget ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna fortlöpande granska alla stödprogram som förekommer i medlemsstaterna. Enligt artikel 108.3 i fördraget ska varje medlemsstat underrätta kommissionen om alla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder. Detaljerade procedurregler för tillämpningen av artikel 108 i fördraget fastställs i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ⁽²⁾.
4. I artikel 42 i fördraget föreskrivs att de bestämmelser i fördraget som rör konkurrensregler, däribland bestämmelserna om statligt stöd, tillämpas på produktion och handel av vattenbruksprodukter, vilket inkluderar produkter från fiskeri- och vattenbrukssektorn i den omfattning som fastställs av Europaparlamentet och rådet. I vilken utsträckning fördragets bestämmelser om statligt stöd tillämpas på stöd till fiskeri- och vattenbrukssektorn har fastställts i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 ⁽³⁾ som inrättar Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF).
5. I artikel 8.1 i förordning (EU) nr 508/2014 anges att artiklarna 107, 108 och 109 i fördraget tillämpas på stöd som medlemsstaterna beviljar till fiskeri- och vattenbrukssektorn. Artikel 8.2 i samma förordning innehåller ett undantag från regeln och föreskriver att artiklarna 107, 108 och 109 i fördraget inte tillämpas på utbetalningar till fiskeri- och vattenbrukssektorn som har gjorts av medlemsstaterna enligt och i överensstämmelse med den förordningen. Enligt artikel 8.3 i den förordningen ska fördragets bestämmelser om statligt stöd emellertid tillämpas, om de nationella bestämmelser som reglerar offentlig finansiering när det gäller fiskeri- och vattenbrukssektorn går utöver bestämmelserna i den förordningen. I detta fall ska reglerna om statligt stöd tillämpas på den offentliga finansieringen som helhet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

6. Vissa betalningar som har gjorts av medlemsstaterna enligt förordning (EU) nr 508/2014 utgör inte stöd till fiskeri- och vattenbrukssektorn och faller utanför sektorn, t.ex. betalningar enligt avdelning V kapitel VIII i den förordningen, vilka avser den integrerade havspolitik som finansieras inom ramen för delad förvaltning. Ytterligare utbetalningar enligt avdelning V kapitel III i samma förordning, som avser en hållbar utveckling i områden för fiskeri och vattenbruk, omfattas vanligen inte heller av fiskeri- och vattenbrukssektorn. Men om dessa utbetalningar avser åtgärder som anges i kapitlen I, II och IV i avdelning V i den förordningen, enligt artikel 63.2 i den förordningen, omfattas dessa av fiskeri- och vattenbrukssektorn.
7. Utbetalningar enligt förordning (EU) 508/2014 som faller utanför sektorn för fiskeri- och vattenbrukssektorn omfattas av reglerna för statligt stöd i fördraget. I de fall där dessa utbetalningar utgör statligt stöd bör de granskas inom ramen för relevanta instrument om statligt stöd. I så fall tillämpas inte dessa riktlinjer, kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 ⁽¹⁾, eller kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 ⁽²⁾.
8. I dessa riktlinjer fastställs de principer som kommissionen kommer att använda vid bedömningen av huruvida stöd till fiskeri- och vattenbrukssektorn kan anses vara förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.2 eller artikel 107.3 i fördraget.
9. Statligt stöd till fiskeri- och vattenbrukssektorn omfattas av den vidare ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (GFP). Inom detta politikområde ger unionen ekonomiskt stöd till fiskeri- och vattenbrukssektorn genom EHFF. De sociala och ekonomiska effekterna av offentligt stöd är beroende av om det (även delvis) finansieras av unionen eller av en enda medlemsstat. Kommissionen anser därför att det bör finnas överensstämmelse och konsekvens mellan dess politik för granskning av statligt stöd och det stöd som beviljas enligt den gemensamma fiskeripolitiken. Följaktligen kan användningen av statligt stöd endast berättigas om det är förenligt med målen för den gemensamma fiskeripolitiken. När kommissionen tillämpar och tolkar reglerna i dessa riktlinjer tar den därför hänsyn till bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.
10. Den gemensamma fiskeripolitiken vars mål anges i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽³⁾ syftar bland annat till att säkerställa att fiskeri- och vattenbruksverksamheterna är miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen.
11. I enlighet med artikel 5 i förordning nr 508/2014, är målen för EHFF att främja ett konkurrenskraftigt, miljömässigt hållbart, ekonomiskt livskraftigt och socialt ansvarstagande fiske och vattenbruk, genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken, en balanserad och inkluderande territoriell utveckling i de fiske- och vattenbruksberoende områdena, samt att främja utvecklingen och genomförandet av unionens integrerade havspolitik på ett sätt som kompletterar sammanhållningspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken. Dessa mål ska eftersträvas utan att fiskekapaciteten ökar.
12. EHFF ger ekonomiskt stöd till olika särskilda teman och områden som anges i förordning (EU) nr 508/2014. Åtgärder som stöds av EHFF genomförs på grundval av principerna för direkt eller delad förvaltning.
13. I sitt meddelande av den 8 maj 2012 ⁽⁴⁾ om modernisering av det statliga stödet i EU tillkännagav kommissionen tre syften som eftersträvas med moderniseringen av granskningen av det statliga stödet: a) Främja en hållbar, smart tillväxt för alla på en konkurrensutsatt inre marknad. b) Inrikta kommissionens förhandsgranskning på ärenden som mest påverkar den inre marknaden och samtidigt stärka samarbetet med medlemsstaterna vid tillämpningen av reglerna om statligt stöd. c) Rationalisera reglerna och möjliggöra snabbare beslut.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter anses förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn (EUT L 190, 28.6.2014, s. 45).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 8 maj 2012 – Modernisering av det statliga stödet i EU, COM(2012) 209 final.

14. Framförallt efterlyser kommissionen ett gemensamt tillvägagångssätt för översynen av de olika riktlinjerna och rambestämmelserna för att stärka den inre marknaden, öka effektiviteten i de offentliga utgifterna genom att se till att det statliga stödet bättre främjar mål av gemensamt intresse, noggrannare kontrollera stödets stimulansseffekt, begränsa stödet till ett minimum och undvika en negativ effekt på handel och konkurrens. De principer och villkor som anges i dessa riktlinjer är baserade på de mål som fastställs i meddelandet om moderniseringen av det statliga stödet.

2. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE, UNDERRÄTTELSESKYLDIGHET OCH DEFINITIONER

2.1 Tillämpningsområde

15. Dessa riktlinjer är tillämpliga på allt stöd till fiskeri- och vattenbrukssektorn. De gäller stödordningar och enskilda stöd.
16. Dessa riktlinjer är tillämpliga på de delområden inom regionalstödet som hänför sig till fiskeri- och vattenbrukssektorn ⁽¹⁾. De gäller också för alla andra stöd som ges till fiskeri- och vattenbrukssektorn inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) andra än EHFF.
17. Dessa riktlinjer är inte tillämpliga på stöd som beviljats som ytterligare finansiering för genomförandet av de kompensationsplaner som avses i artikel 72 i förordning (EU) nr 508/2014. Sådant stöd är godkänt som en del av dessa planer i enlighet med artikel 73 i den förordningen.

2.2 Anmälningsskyldighet

18. Kommissionen påminner varje medlemsstat om skyldigheten att anmäla alla planer på att bevilja nytt stöd i enlighet med artikel 108.3 i fördraget och artikel 2 i förordning (EG) nr 659/1999.
19. En medlemsstat är emellertid inte skyldig att anmäla följande:
- a) Stöd som uppfyller kraven i en av de förordningar om gruppundantag som antagits på grundval av artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 994/98 ⁽²⁾, om de gäller för fiskeri- och vattenbrukssektorn, särskilt följande:
- i. Stöd som uppfyller kraven i förordning (EU) nr 1388/2014, och
- ii. stöd till utbildning, stöd till små och medelstora företags tillgång till finansiering, stöd på området forskning och utveckling, innovationsstöd till små och medelstora företag samt stöd för arbetstagare med sämre förutsättningar och arbetstagare med funktionshinder i enlighet med kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 ⁽³⁾.
- b) Stöd av mindre betydelse som uppfyller kraven i förordning (EU) nr 717/2014.
20. Kommissionen påminner varje medlemsstat att, när systemet för finansiering av en stödåtgärd, t.ex. med skattelikhande avgifter, utgör en integrerad del av stödåtgärden bör detta också anmälas ⁽⁴⁾.
21. Kommissionen påminner medlemsstaterna om att stöd för ytterligare finansiering för genomförandet av de kompensationsplaner som avses i artikel 72 i förordning (EU) nr 508/2014 ska anmälas till kommissionen som en del av kompensationsplanerna. Enligt artikel 73 i den förordningen ska stöd som anmäls enligt ovan anses ha anmälts i den mening som avses i artikel 108.3 första meningen i fördraget.

2.3 Definitioner

22. I dessa riktlinjer används följande definitioner:
- a) *stöd*: varje åtgärd som uppfyller de kriterier som anges i artikel 107.1 i fördraget.
- b) *stödordning*: varje rättsakt på grundval av vilken individuellt stöd kan beviljas företag som i rättsakten definieras på ett allmänt och abstrakt sätt, utan att några ytterligare genomförandeåtgärder krävs, samt varje rättsakt på grundval av vilken stöd som inte är hänförligt till ett visst projekt kan beviljas ett eller flera företag för obestämd tid och/eller med obestämt belopp.

⁽¹⁾ Riktlinjer för statligt regionalstöd för 2014–2020 (EUT C 209, 23.7.2013, s. 1). Dessa riktlinjer är inte tillämpliga på allt stöd till fiskeri- och vattenbrukssektorn.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på vissa slag av övergripande statligt stöd (EGT L 142, 14.5.1998, s. 1). ⁽²⁾EUT C 258, 8.8.2014, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Tribunalens dom av den 16 oktober 2013, *Télévision Française 1* (TF 1) mot Europeiska kommissionen, T-275/11, ECLI, EU:T:2013:535, punkterna 41–44.

- c) *stöd för särskilda ändamål*: stöd som inte beviljas på grundval av en stödordning.
- d) *individuellt stöd*: stöd för särskilda ändamål och stöd till enskilda stödmottagare som beviljas på grundval av en stödordning.
- e) *dag då stödet beviljas*: den dag då stödmottagaren får laglig rätt till stödet enligt tillämplig nationell lagstiftning.
- f) *stödnivå*: stödbeloppet brutto uttryckt som en procentandel av de stödberättigande kostnaderna, före eventuella avdrag för skatter eller andra avgifter.
- g) *fiskeri- och vattenbrukssektorn*: den sektor inom ekonomin som omfattar all verksamhet i samband med produktion, beredning och saluföring av fiskeri- eller vattenbruksprodukter.
- h) *fiskeri- och vattenbruksprodukter*: de produkter som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 ⁽¹⁾.
- i) *små och medelstora företag*: företag som uppfyller de kriterier som anges i bilaga I till förordning (EU) nr 1388/2014,
- j) *stora företag*: företag som uppfyller de kriterier som anges i bilaga I till förordning (EU) nr 1388/2014,
- k) *yttersta randområden*: de områden som avses i artikel 349 i fördraget. I enlighet med Europeiska rådets beslut 2010/718/EU ⁽²⁾ upphörde Saint-Barthélemy fr.o.m. den 1 januari 2012 att vara ett yttersta randområde. I enlighet med Europeiska rådets beslut 2012/419/EU ⁽³⁾ blev Mayotte ett yttersta randområde den 1 januari 2014.
- l) *driftstöd*: stöd som syftar till eller har till verkan att öka likviditeten hos ett företag, att minska produktionskostnaderna eller förbättra sina inkomster, särskilt stöd som beräknas enbart på grundval av den producerade eller saluförda kvantiteten, produktpriser, producerade enheter eller produktionsmedel.

3. PRINCIPER

3.1 Allmänna bedömningsprinciper

23. När kommissionen bedömer om en stödåtgärd som anmälts till kommissionen kan anses vara förenlig med den inre marknaden analyserar kommissionen om stödåtgärdens utformning garanterar att stödets positiva effekt när det gäller att nå ett mål av gemensamt intresse är större än dess negativa effekter på handel och konkurrens.
24. I meddelandet om modernisering av det statliga stödet efterlystes gemensamma principer för kommissionens bedömning av alla stödåtgärders förenlighet med den inre marknaden. Därför anser kommissionen att en stödåtgärd är förenlig med inre marknaden endast om den uppfyller samtliga följande principer:
- a) *bidrag till ett väldefinierat mål av gemensamt intresse*: en statlig stödåtgärd måste syfta till ett mål av gemensamt intresse i enlighet med artikel 107.3 i fördraget (avsnitt 3.3),
- b) *behov av statligt ingripande*: en statlig stödåtgärd måste vara inriktad på en situation där stödet kan åstadkomma en konkret förbättring som marknaden inte klarar på egen hand, till exempel genom att åtgärda ett marknadsmisslyckande eller lösa ett rättvise- eller sammanhållningsproblem (avsnitt 3.4),
- c) *stödåtgärdens lämplighet*: den föreslagna stödåtgärden ska vara ett lämpligt policyinstrument med hänsyn till målet av gemensamt intresse (avsnitt 3.5).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europeiska rådets beslut av den 29 oktober 2010 om ändring av ön Saint-Barthélemys ställning i förhållande till Europeiska unionen (EUT L 325, 9.12.2010, s. 4).

⁽³⁾ Europeiska rådets beslut av den 11 juli 2012 om ändring av Mayottes ställning i förhållande till Europeiska unionen (EUT L 204, 31.7.2012, s. 131).

- d) *stimulansseffekt*: stödet måste ändra företagens beteende på ett sådant sätt att de inleder ytterligare verksamhet som de inte skulle bedriva eller som de skulle bedriva endast i begränsad utsträckning eller på ett annat sätt eller på en annan plats (avsnitt 3.6).
- e) *Stödets proportionalitet (begränsning av stödet till ett minimum)*: stödbeloppet måste begränsas till det minimum som krävs för att uppmuntra till ytterligare investeringar eller ekonomisk aktivitet i det berörda området (avsnitt 3.7).
- f) *Undvikande av otillbörliga negativa effekter på konkurrens och handel mellan medlemsstater*: de negativa effekterna måste vara tillräckligt begränsade, så att det övergripande resultatet av åtgärden blir positivt (avsnitt 3.8).
- g) *Överblickbart stöd*: Medlemsstaterna, kommissionen, ekonomiska aktörer och allmänheten ska lätt ha tillgång till alla relevanta handlingar och till relevant information om det stöd som beviljas inom ramen för detta (avsnitt 3.9).
25. Vissa kategorier av stödordningar kan dessutom bli föremål för efterhandsutvärdering enligt punkt 118–121. Kommissionen kan begränsa stödordningarnas giltighetstid, vanligtvis till fyra år eller mindre, med möjlighet att förlänga dem senare genom en ny anmälan.
26. Om en statlig stödåtgärd eller villkor som är förbundna med den (inbegripet finansieringsmetoden när denna utgör en integrerad del av stödåtgärden) medför en icke särskiljbar överträdelse av unionslagstiftningen är stödet oförenligt med den inre marknaden ⁽¹⁾.
27. Stöd till exportrelaterad verksamhet till tredjeländer eller medlemsstater, dvs. stöd som är direkt knutet till exporterade volymer, till inrättande och drift av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter i samband med exportverksamhet, och stöd som gynnar användning av inhemska varor i stället för importerade är inte förenliga med den inre marknaden.
28. När kommissionen bedömer regionalstöd som beviljats ett företag som är föremål för ett betalningskrav på grund av ett tidigare kommissionsbeslut om att ett stöd är olagligt och oförenligt med den inre marknaden, beaktar den det stödbelopp som återstår att återvinna ⁽²⁾. Detta gäller dock inte för stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer enligt artikel 107.2 b i fördraget.
29. De gemensamma övergripande bedömningsprinciperna måste tillämpas med beaktande av de särskilda omständigheterna i den gemensamma fiskeripolitiken. De är därför tillämpliga på allt stöd enligt dessa riktlinjer, om inte avsnitten 4 och 5 föreskriver undantag på grund av särskilda överväganden inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.

3.2 Särskilda principer för fiskeri- och vattenbrukssektorn

30. Utöver de gemensamma bedömningsprinciper som anges i avsnitt 3.1 tillämpar kommissionen också de särskilda principer för fiskeri- och vattenbrukssektorn som anges i detta avsnitt.
31. Varje stödmottagare ska följa den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser:
32. En ansökan om stöd eller, om ingen ansökan planeras, en likvärdig handling måste aviseras, om det har fastställts av den behöriga myndigheten som avses i artikel 10.1 i förordning (EU) nr 508/2014 har fastställt att den berörda aktören har begått en eller flera de överträdelser som anges i artikel 10.1, eller ett bedrägeri som anges i artikel 10.3 i den förordningen. De rättegångshinder som anges i de delegerade akter som antas på grundval av artikel 10.4 i den förordningen tillämpas. Denna princip gäller inte för stöd som uppfyller de särskilda villkor som anges i avsnitt 4, 5.3 och 5.4 i dessa riktlinjer.
33. Varje företag ska, efter att ha lämnat in en ansökan om stöd eller, om ingen ansökan planeras, en likvärdig handling, följa bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken till och med slutförandet av projektet och för en period på fem år efter slutbetalningen till stödmottagaren. I samband med stödåtgärder måste det uttryckligen anges att stödmottagaren eller stödmottagarna under dessa perioder måste följa reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken. Om det fastställs av den behöriga myndigheten att en stödmottagare har åsidosatt en eller flera av de överträdelser som anges i artikel 10.1 i förordning (EU) nr 508/2014 under dessa perioder och därför inte uppfyller villkoren för att ansöka om stöd måste stödet återbetalas av stödmottagaren.

⁽¹⁾ Se till exempel domstolens dom av den 19 september 2000 i mål C-156/98, Tyskland mot kommissionen, ECLI:EU:C:2000:467, punkt 78, och domstolens dom av den 22 december 2008 i målet Régie Networks, C-337/07, ECLI:EU:C:2008:764, punkterna 94–116.

⁽²⁾ Tribunalens dom av den 13 september 1995, TWD mot kommissionen, förenade målen T-244/93 och T-486/93, ECLI:EU:T:1995:160, punkterna 53–63.

34. En stödåtgärd som är av samma slag som en åtgärd som är stödberättigad enligt förordning (EU) nr 508/2014 kan endast anses vara förenlig med den inre marknaden om den överensstämmer med relevanta bestämmelser i förordningen för denna typ av verksamhet, särskilt bestämmelserna om stödnivån för offentligt stöd. Om stödet går utöver de kriterier som fastställs i denna förordning, är det medlemsstaten som måste visa varför stödet är nödvändigt.
35. Inget stöd får beviljas för verksamhet som avser insatser som inte är stödberättigande enligt artikel 11 i förordning (EU) nr 508/2014.

3.3 Bidrag till ett gemensamt mål

36. En stödåtgärd måste bidra till att uppnå ett eller flera av de mål av gemensamt intresse som anges i artikel 107.3 i fördraget.
37. Dessutom måste varje stödåtgärd identifiera GFP:s mål till vars uppnående den bidrar och klart och tydligt visa hur den kan bidra till att uppnå dessa mål utan att detta negativt påverkar andra gemensamma mål i fiskeripolitiken. Den gemensamma fiskeripolitikens mål anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2 och omfattar bland annat säkerställandet att fiskeri- och vattenbruksverksamheterna är miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen.
38. Kommissionen anser att stödåtgärder som uppfyller de särskilda villkor som anges i avsnitt 4, 5.1, 5.3 och 5.4 i dessa riktlinjer bidra till att uppnå ett mål av gemensamt intresse.

3.4 Behov av statligt ingripande

39. För att bedöma om statligt stöd är nödvändigt för att nå målet av gemensamt intresse måste själva problemet först diagnostiseras. Statligt stöd bör inriktas på situationer där det kan medföra en väsentlig förbättring i fall där marknaden inte klarar av uppgiften. Detta gäller särskilt i en situation med knappa offentliga resurser.
40. Statliga stödåtgärder kan under vissa förhållanden korrigera marknadsmisslyckanden och på så sätt bidra till effektivt fungerande marknader och ökad konkurrenskraft. Vidare gäller att på marknader som ger effektiva resultat som dock är otillfredsställande ur ett rättvise- eller sammanhållningsperspektiv kan statligt stöd användas för att nå ett mer önskvärt och jämlikt resultat ur marknadssynpunkt.
41. Statligt stöd får inte ha en skyddande effekt som sitt övergripande syfte och måste främja rationalisering och effektivitet i fiskeri- och vattenbrukssektorn. Allt statligt stöd måste syfta till ständiga förbättringar för att sektorn ska fungera på grundval av marknadsfaktorer.
42. Vid tillämpningen av dessa riktlinjer anser kommissionen att marknaden inte uppfyller de förväntade målen utan statligt ingripande och att det därför finns ett behov av statligt ingripande avseende en stödåtgärd som uppfyller de särskilda villkoren i avsnitt 4, 5.1, 5.3 och 5.4 i dessa riktlinjer.

3.5 Stödåtgärdens lämplighet

43. Den föreslagna stödåtgärden måste vara ett lämpligt policyinstrument som bidrar till att uppnå de berörda målen. En stödåtgärd kommer inte att anses vara förenligt med inre marknaden om samma positiva bidrag till målen för den gemensamma fiskeripolitiken kan uppnås med andra, mindre snedvridande policyinstrument eller andra, mindre snedvridande stödformer.
44. Kommissionen anser att stöd som uppfyller de särskilda villkor som anges i avsnitt 4, 5.1, 5.3 och 5.4 i dessa riktlinjer är ett lämpligt politiskt instrument. I alla andra fall ska medlemsstaten visa att inga andra, mindre snedvridande politiska instrument finns.
45. Kommissionen kommer särskilt att ta hänsyn till eventuella konsekvensbedömningar av den föreslagna stödordningen som medlemsstaten kan komma att ställa till förfogande. Likaså kan resultaten av de utvärderingar i efterhand som beskrivs i avsnitt 6 beaktas för att bedöma om det inte finns ett instrument som har en mindre snedvridande effekt.
46. Stöd kan beviljas i olika form. Varje medlemsstat måste därför se till att stödet beviljas i den form som sannolikt orsakar minst snedvridning av handel och konkurrens.

47. Om stödet beviljas i en form som medför en direkt ekonomisk fördel (t.ex. direkta bidrag, skattebefrielser och skattesänkningar, socialavgifter och andra obligatoriska avgifter) ska medlemsstaten visa varför andra, potentiellt mindre snedvridande stödformer, såsom forskott med återbetalningsskyldighet eller stödformer som baseras på skuld- eller kapitalinstrument (t.ex. lågräntelån eller räntesubventioner, statliga garantier, förvärv av aktier eller annan tillförsel av kapital på förmånliga villkor) är mindre lämpliga.
48. Resultaten av de utvärderingar i efterhand som beskrivs i avsnitt 6 kan beaktas för att bedöma om det inte finns ett mindre snedvridande stödinstrumentet.

3.6 Stimulansseffekt

49. Stöd kan anses vara förenligt med den inre marknaden endast om det har en stimulansseffekt. Stödet har en stimulansseffekt om det ändrar företagets beteende på ett sådant sätt att de inleder ytterligare verksamhet som de inte skulle bedriva eller som de skulle bedriva endast i begränsad utsträckning eller på ett annat sätt utan stöd. Stödet får inte subventionera kostnader för en verksamhet som företaget i alla händelser skulle ha ådragit sig och får inte kompensera för den normala affärsrisken vid ekonomisk verksamhet⁽¹⁾.
50. Driftstöd och stöd för att underlätta uppnåendet av obligatoriska standarder är i princip oförenliga med den inre marknaden, om inte undantag uttryckligen medges i unionslagstiftningen eller i dessa riktlinjer och i vederbörligen motiverade fall.
51. Stöd som beviljas för verksamhet som redan har börjat genomföras av stödmottagaren innan stödmottagaren lämnat in sin stödansökan till de nationella myndigheterna anses inte ha en stimulansseffekt.
52. Stöd som är avsett att fungera som stöd som uppfyller de särskilda villkor som anges i punkterna 4, 5.3 och 5.4, och stöd som uppfyller villkoren i avsnitt 5.6 behöver inte ha en stimulansseffekt.
53. Stöd i form av skatteförmåner anses ha en stimulansseffekt om åtgärden fastställer en rätt till stödet i enlighet med objektiva kriterier och utan vidare bedömningsutrymme för medlemsstaten, och om åtgärden har antagits och trätt i kraft innan arbetet med det projekt eller den verksamhet som får stöd inleddes. Det sistnämnda villkoret ska inte vara tillämpligt i fråga om efterföljande ordningar på skatteområdet, under förutsättning att verksamheten redan omfattades av de föregående ordningarna i form av skatteförmåner.

3.7 Stödets proportionalitet (begränsning av stödet till vad som är absolut nödvändigt):

54. Stödet måste begränsas till det minimum som krävs för att sporra mottagaren att bedriva en verksamhet.
55. Som allmän regel gäller att stöd anses vara begränsat till det minimum som krävs om stödbeloppet motsvarar merkostnaderna netto av att genomföra investeringen på det berörda området, jämfört med ett kontrafaktiskt scenario utan stöd (merkostnader netto-metoden).
56. Stödet får därför inte överstiga det minimibelopp som behövs för att projektet ska bli lönsamt. Stödet får till exempel inte öka projektets internränta⁽²⁾ utöver den normala avkastning som tillämpas av det berörda företaget i andra investeringsprojekt av liknande slag. Om denna avkastning inte finns tillgänglig får stödet inte öka projektets internränta utöver företagets kapitalkostnader som helhet eller utöver vad som är vanligt förekommande inom den berörda branschen.
57. Om en stödåtgärd är av samma slag som en åtgärd som är stödberättigade enligt förordning (EU) nr 508/2014, principen om stödets proportionalitet ska anses ha respekterats om stödbeloppet inte överstiger den högsta stödnivå för offentligt stöd som fastställs i artikel 95 i och bilaga I till nämnda förordning. Om den högsta stödnivån för offentligt stöd för en åtgärd går utöver den som anges i dessa bestämmelser, ska proportionalitetsprincipen respekteras om medlemsstaten visar att stödet är berättigat och nödvändigt.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 13 juni 2013, TWD mot kommissionen, förenade målen C-630/11 P till C-633/11 P, ECLI:EU:T:2013:387, punkterna 103–123.

⁽²⁾ Internräntan baseras inte på bokföringsintäkter under ett givet år, utan bygger på de framtida kassaflöden som investeraren förväntar sig att få in under en investerings livstid. Den definieras som den diskonteringsränta för vilken nettonuvärdet av en ström av kassaflöden är lika med noll. Nettonuvärdet av ett projekt är skillnaden mellan de positiva och negativa kassaflödena under en investerings livstid diskonterade till deras nuvärde (vanligtvis med hjälp av kapitalkostnaden).

58. Stöd som är avsett att fungera som stöd som uppfyller de särskilda villkor som anges i avsnitt 4, 5.3 och 5.4, och stöd som uppfyller de villkor som fastställs i avsnitt 5.6 anses vara proportionellt.
59. Stöd får beviljas parallellt enligt flera stödordningar eller kumuleras med stöd för särskilda ändamål, förutsatt att det totala offentliga stödbeloppet för en verksamhet eller ett projekt inte överstiger de gränser och stödnivåer som anges i dessa riktlinjer.

3.8 Undvikande av otillbörliga negativa effekter på konkurrens och handel.

60. För att stödet ska vara förenligt måste de negativa effekterna av stödåtgärden när det gäller snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstater vara begränsade och uppvägas av de positiva effekterna i form av bidrag till målet av det gemensamma intresset.

3.8.1 Allmänna överväganden

61. I princip kan stödet till fiskeri- och vattenbrukssektorn orsaka snedvridning av produktmarknaden och lokaliseringseffekter. Det kan därför leda till ineffektiv resursallokering som undergräver den inre marknads ekonomiska resultat och till fördelningsproblem, vilket snedvrider fördelningen av ekonomisk aktivitet mellan olika regioner.
62. På grund av dess positiva effekter på utvecklingen av sektorn anser kommissionen att om stödet uppfyller de särskilda villkor som anges i avsnitt 4, 5.1, 5.3 och 5.4 är de negativa effekterna på konkurrensen och handeln begränsade till ett minimum.
63. Kommissionen kommer i allmänhet att anse att effekterna på konkurrensen och handeln är mer begränsade om stödet är proportionellt (begränsat till vad som är absolut nödvändigt) och ju mindre stödbeloppet är i förhållande till de totala stödberättigande kostnaderna.

3.8.2 Stödordningar

64. Stödordningar får inte leda till betydande snedvridning av handel och konkurrens. Särskilt om en snedvridning kan anses vara begränsad på individuell nivå bör en stödordning inte leda till betydande snedvridning på grund av kumulering.
65. Därför måste medlemsstaten visa att de negativa effekterna av stödet kommer att begränsas till ett minimum till exempel med beaktande av de berörda projektens storlek, de individuella och kumulativa stödbeloppen, de förväntade stödmottagarna samt de berörda sektorernas särdrag. Medlemsstaterna kan lämna in eventuella konsekvensbedömningar och efterhandsutvärderingar som gjorts för liknande tidigare stödordningar för att göra det möjligt för kommissionen att bedöma de sannolika negativa effekterna.

3.8.3 Anmält individuellt stöd

66. Vid bedömningen av effekterna av anmält individuellt stöd, fäster kommissionen särskild uppmärksamhet vid de negativa effekter som hänger samman med hinder för att lämna marknaden och begreppet betydande marknads-makt. Dessa negativa effekter måste vägas mot de positiva effekterna av stödet.
67. För att identifiera och bedöma eventuell snedvridning av handel och konkurrens bör varje medlemsstat lägga fram bevis till kommissionen som gör det möjligt att identifiera den relevanta produktmarknaden (dvs. produkter som berörs av stödmottagarens ändrade beteende) den geografiska marknaden, de konkurrenter och kunder och konsumenter som berörs.
68. Kommissionen kommer att använda olika kriterier för att bedöma dessa eventuella snedvridningar av konkurrens och handel, till exempel marknadsstrukturen för den berörda produkten, hur den berörda marknaden fungerar (vikande eller växande marknad), förfarandet för val av stödmottagare och stödmottagarens marknadsstrategi.

3.9 Öppenhet

69. Varje medlemsstat måste offentliggöra minst följande uppgifter på en särskild hemsida om statligt stöd, på såväl nationell som regional nivå:
 - a) den fullständiga texten till stödordningen jämte tillämpningsföreskrifter, eller den rättsliga grunden för individuellt stöd, eller en länk till denna,
 - b) den beviljande myndigheten eller myndigheterna,

- c) de individuella stödmottagarnas identitet, form och belopp avseende det stöd som beviljats varje stödmottagare, datum för beviljandet, typ av företag (små och medelstora företag/stora företag), den region där stödmottagaren är belägen (på Nuts-nivå 2) samt den ekonomiska sektor som stödmottagaren har sin huvudsakliga verksamhet i (på Nace-gruppnivå). Ett sådant offentliggörande kan frångås beträffande tilldelning av individuellt stöd som inte överstiger 30 000 euro ⁽¹⁾.
70. För stödordningar i form av skattelättnader kan information om de enskilda stödbeloppen ges inom följande intervall (i miljoner euro): 0,03–0,5, över 0,5–1, över 1–2 och över 2.
71. Denna information måste offentliggöras efter det att beslutet om att bevilja stödet har fattats, bevaras under minst tio år och hållas tillgänglig för allmänheten utan begränsningar ⁽²⁾. Medlemsstaterna är inte skyldiga att offentliggöra ovannämnda information före den 1 juli 2017 ⁽³⁾.

4. STÖD SOM ÄR FÖRENLIGT MED DEN INRE MARKNADEN

4.1 Stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer och andra exceptionella händelser

72. Stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller exceptionella händelser är förenligt med den inre marknaden om det följer de principer som anges i avsnitt 3 och uppfyller de särskilda krav som anges i detta avsnitt.
73. Begreppen naturkatastrofer och exceptionella händelser måste tolkas restriktivt ⁽⁴⁾.
74. På området för statligt stöd till fiskeri- och vattenbrukssektorn har kommissionen godtagit att exceptionellt svåra stormar och översvämningar kan utgöra naturkatastrofer. Dessutom tillåter förordning (EU) nr 1388/2014 även gruppundantag för följande naturkatastrofer: jordbävningar, laviner, jordskred, tornador, orkaner, vulkanutbrott och terrängbränder av naturligt ursprung.
75. Följande händelser är exempel på exceptionella händelser som kommissionen erkänt händelser som inte omfattas av fiskeri- och vattensektorn: krig, inre oroligheter, strejker (med vissa förbehåll och beroende på deras omfattning), större industri- och kärnkraftsolyckor och bränder som leder till omfattande förluster. Utbrott av en djursjukdom eller ett skadedjursangrepp utgör i allmänhet inte en exceptionell händelse. Kommissionen har emellertid i särskilda fall rörande fiskeri- och vattenbrukssektorn godkänt det mycket omfattande utbrottet av en ny djursjukdom som en exceptionell händelse.
76. Kommissionen kommer även fortsättningsvis att bedöma förslag om beviljande av statligt stöd enligt artikel 107.2 b i fördraget i varje enskilt fall och med hänsyn till sin tidigare praxis på området.
77. Stöd som beviljats enligt detta avsnitt ska dessutom uppfylla följande villkor:
- a) Medlemsstatens behöriga myndigheter har formellt fastställt att händelsen har karaktär av naturkatastrof eller exceptionell händelse.
- b) Det måste finnas ett direkt orsakssamband mellan naturkatastrofen eller den exceptionella händelsen och den skada som företaget lidit.

⁽¹⁾ Tröskelvärdet på 30 000 euro motsvarar tröskelvärdet för offentliggörandet av uppgifter som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1388/2014. Det är lämpligt att fastställa samma tröskel i både den förordningen och dessa riktlinjer för att garantera enhetlighet mellan de olika instrumenten för statligt stöd för fiskeri- och vattenbrukssektorn och för att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna. Med tanke på skyddet av personuppgifter, som kan stå på spel, står kravet på att offentliggöra information om enskilda stöd som överstiger det tröskelvärde på 30 000 euro i proportion till det legitima syfte som eftersträvas, särskilt när det gäller transparens i fråga om användningen av offentliga medel.

⁽²⁾ Informationen måste offentliggöras inom sex månader från den dag då stödet beviljades (eller, beträffande stöd i form av en skatteförmån, inom ett år från skattedeklarationsdatumet). Vad gäller olagligt stöd är medlemsstaterna skyldiga att se till att denna information offentliggörs i efterhand, åtminstone inom en period av sex månader från dagen för kommissionens beslut. Informationen måste vara tillgänglig i ett format som möjliggör sökning och utdrag av uppgifter och som är lätt att publicera på internet, till exempel i CSV- eller XML-format.

⁽³⁾ Offentliggörande av stöd som beviljats före den 1 juli 2017 och, för skattestöd, offentliggörande av stöd som begärts eller beviljats före den 1 juli 2017, kommer inte att krävas.

⁽⁴⁾ Domstolens dom i målet Giuseppe Atzeni m.fl., de förenade målen C-346/03 och C-529/03, ECLI:EU:C:2006:130, punkt 79.

78. Stödet ska betalas direkt till det berörda företaget.
79. Stödordningar som är relaterade till en specifik naturkatastrof eller exceptionell händelse ska inrättas inom tre år från dagen för händelsen. Stödet måste betalas ut inom fyra år från den dagen.
80. För att underlätta ett snabbt agerande kommer kommissionen att på förhand godkänna ramstöddordningar för att kompensera för skador som orsakats av jordbävningar, laviner, jordskred och översvämningar, tornador, orkaner, vulkanutbrott och naturligt uppkomna skogsbränder, förutsatt att villkoren för att bevilja stödet när sådana naturkatastrofer inträffar är tydligt fastställda. Medlemsstaterna ska i sådana fall följa rapporteringsskyldigheten som föreskrivs i punkt 130.
81. De stödberättigande kostnaderna är kostnaderna för den skada som uppstått som en direkt följd av naturkatastrofen eller den exceptionella händelsen, såsom denna bedömts antingen av en offentlig myndighet, av en oberoende expert som är erkänd av den beviljande myndigheten eller av ett försäkringsföretag. Skadan kan omfatta följande:
- a) Materiell skada på tillgångar som till exempel byggnader, utrustning, maskiner, produktionsmedel eller lager, och
 - b) Inkomstförluster till följd av en partiell eller fullständig förstörelse av fiskeri- eller vattenbruksprodukter eller sådan produktion.
82. Beräkningen av de materiella skadorna ska baseras på de berörda tillgångarnas reparationskostnader eller ekonomiska värde före naturkatastrofen eller den exceptionella händelsen. De överstiger inte den reparationskostnad eller den minskning av det skäliga marknadsvärdet som naturkatastrofen eller exceptionella händelsen orsakat, dvs. skillnaden mellan tillgångens värde omedelbart före och omedelbart efter det att naturkatastrofen eller den exceptionella händelsen inträffade.
83. Inkomstbortfallet måste beräknas genom att
- a) mängden fiskeri- och vattenbruksprodukter som framställts under det år då naturkatastrofen eller den exceptionella händelsen inträffade, eller under varje påföljande år som påverkas av en partiell eller fullständig destruktions av produktionsmedel, multiplicerad med det genomsnittliga försäljningspriset under det året, subtraheras från
 - b) den genomsnittliga årliga producerade mängden fiskeri- och vattenbruksprodukter under den treårsperiod som föregår naturkatastrofen eller den exceptionella händelsen eller under en genomsnittlig treårsperiod baserad på de fem år som föregår naturkatastrofen eller den exceptionella händelsen, varvid de högsta och de lägsta värdena inte ska medräknas, multiplicerad med det genomsnittliga försäljningspriset.
84. Skadan måste beräknas för den enskilda stödmottagaren.
85. Stödet och andra betalningar som erhållits för att kompensera för skadan, inbegripet ersättningar från försäkringar, måste begränsas till 100 % av de stödberättigande kostnaderna.

5. STÖD SOM KAN ANSES VARA FÖRENLIGT MED DEN INRE MARKNADEN

5.1 Stöd för åtgärder som omfattas av en förordning om gruppundantag

86. Om stöd till förmån för små och medelstora företag eller stora företag är av samma slag som omfattas av en kategori av stöd som kan anses vara förenlig med den inre marknaden enligt en av de förordningar om gruppundantag som anges i punkt 19.a, kommer kommissionen att bedöma stödet på grundval av de principer som anges i avsnitt 3 i dessa riktlinjer, detta avsnitt och de kriterier som fastställs för varje kategori som fastställs i de förordningarna.
87. Om stödet inte uppfyller de kriterier som fastställs i punkt (86) är det medlemsstaten som måste visa varför stödet är nödvändigt. Kommissionen kommer att bedöma sådant stöd från fall till fall.
88. Genom undantag från punkt 86 är stöd som omfattas av samma typ av stöd som för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer som nämns i artikel 44 i förordning (EU) nr 1388/2014 förenligt med fördraget om det uppfyller de särskilda villkor som anges i avsnitt 4 i dessa riktlinjer.

5.2 Stöd som omfattas av vissa övergripande riktlinjer

89. Om stöd omfattas av vissa övergripande riktlinjer eller andra instrument som antagits av kommissionen⁽¹⁾ kommer kommissionen att bedöma sådant stöd på grundval av de principer som anges i avsnitt 3 i dessa riktlinjer och de relevanta avsnitten i dessa instrument.

5.3 Stöd för att avhjälpa skador som orsakats av allvarliga klimathändelser

90. Om stödet syftar till att avhjälpa skador som orsakats av allvarliga klimathändelser kommer kommissionen att bedöma stödet på grundval av de principer som anges i avsnitt 3 i dessa riktlinjer och de särskilda villkor som anges i detta avsnitt.
91. Genom undantag från punkt 90 kommer kommissionen att bedöma stöd av samma typ som omfattas av sådant stöd som till gemensamma fonder för allvarliga klimathändelser som avses i artikel 20 i förordning (EU) nr 1388/2014 enligt avsnitt 5.1 i dessa riktlinjer.
92. På området för statligt stöd till fiskeri- och vattenbrukssektorn har kommissionen godtagit att stormar, vindstötter som orsakar exceptionellt höga vågor, tungt och ihållande regn, översvämningar, och ovanligt förhöjda vattentemperaturer under en längre period kan utgöra allvarliga klimathändelser. Kommissionen kommer även fortsättningsvis att bedöma förslag om beviljande av statligt stöd för att avhjälpa skador som åsamkats genom allvarliga klimathändelser från fall till fall och med hänsyn till sin tidigare praxis inom detta område.
93. Stöd som beviljats enligt detta avsnitt ska dessutom uppfylla följande villkor:
- Skador som orsakats av en allvarlig klimathändelse måste uppgå till mer än 30 % av den genomsnittliga årsomsättningen, beräknad på grundval av de tre föregående kalenderåren eller ett treårigt genomsnitt baserat på den föregående femårsperioden som föregick den allvarliga klimathändelsen, varvid de högsta och de lägsta värdena inte ska tas med.
 - Det måste finnas ett direkt orsakssamband mellan den allvarliga klimathändelsen och de skador som företaget lidit.
 - När det gäller förluster som orsakas av allvarliga klimathändelser som avses i artikel 35.1 i förordning (EU) nr 508/2014 måste medlemsstaten motivera varför den avser att bevilja stöd snarare än att ekonomisk kompensation betalas ut genom gemensamma fonder för allvarliga klimathändelser enligt artikel 35 i den förordningen.
94. Kommissionen kommer att godkänna ramstöddordningar i förväg för att kompensera för skador som orsakats av allvarliga klimathändelser, förutsatt att villkoren enligt vilka stöd kan beviljas är tydligt fastställda. Medlemsstaterna ska i sådana fall följa rapporteringskyldigheten som föreskrivs i punkt 130.
95. Stödet ska betalas direkt till det berörda företaget.
96. Stöddordningar som är relaterade till allvarliga klimathändelser ska inrättas inom tre år från dagen för händelsen. Stödet måste betalas ut inom fyra år från den dagen.
97. De stödberättigande kostnaderna ska vara kostnaderna för den skada som uppstått som en direkt följd av allvarliga klimathändelser, såsom denna bedömts av antingen en offentlig myndighet, en oberoende expert erkänd av den beviljande myndigheten eller ett försäkringsföretag. Skadan kan omfatta följande:
- Materiell skada på tillgångar som till exempel byggnader, fartyg, utrustning, maskiner, produktionsmedel eller lager.
 - Inkomstförluster till följd av en partiell eller fullständig förstörelse av fiskeri- eller vattenbruksprodukter eller sådan produktion.

⁽¹⁾ I övergripande riktlinjer och andra instrument ingår bland annat kriterier för bedömningen av förenligheten av statligt stöd för utbildning som omfattas av kravet på individuell anmälan (EUT C 188, 11.8.2009, s. 1), Riktlinjer för statligt stöd för att främja riskfinansieringsinvesteringar (EUT C 19, 22.1.2014, s. 4), Rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation (EUT C 198, 27.6.2014, s. 1), Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), Riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av icke-finansiella företag i svårigheter (EUT C 249, 31.7.2014, s. 1).

98. Materiella skador på tillgångar måste uppgå till en produktionsförlust på mer än 30 % av den genomsnittliga årsomsättningen, beräknad på grundval av de tre föregående kalenderåren eller ett treårigt genomsnitt baserat på den föregående femårsperioden som föregick den allvarliga klimathändelsen, varvid de högsta och de lägsta värdena inte ska tas med.
99. Beräkningen av de materiella skadorna ska baseras på de berörda tillgångarnas reparationskostnader eller ekonomiska värde innan den allvarliga klimathändelsen inträffade. De får inte överstiga den reparationskostnad eller den minskning av det skäliga marknadsvärdet som händelsen orsakat, dvs. skillnaden mellan tillgångens värde omedelbart före och omedelbart efter den allvarliga klimathändelsen.
100. Inkomstbortfallet måste beräknas genom att
- mängden fiskeri- och vattenbruksprodukter som framställts under det år då den allvarliga klimathändelsen inträffade, eller under varje påföljande år som påverkas av en partiell eller fullständig destruktion av produktionsmedel, multiplicerad med det genomsnittliga försäljningspriset under det året, subtraheras från
 - den genomsnittliga årliga producerade mängden fiskeri- och vattenbruksprodukter under den treårsperiod som föregår den allvarliga klimathändelsen eller under en genomsnittlig treårsperiod baserad på de fem år som föregår den allvarliga klimathändelsen, varvid de högsta och de lägsta värdena inte ska medräknas, multiplicerad med det genomsnittliga försäljningspriset.
101. Skadan måste beräknas för den enskilda stödmottagaren.
102. Stödet och andra betalningar som erhållits för att kompensera för skadan, inbegripet ersättningar från försäkringar, måste begränsas till 100 % av de stödberättigande kostnaderna.

5.4 Stöd för kostnaderna för förebyggande, kontroll och utrotning av djursjukdomar inom vattenbruket

103. Om stödet syftar till att bidra till att förhindra, kontrollera och avhjälpa skador som orsakats av djursjukdomar inom vattenbruket kommer kommissionen att bedöma stödet på grundval av de principer som anges i avsnitt 3 i dessa riktlinjer och de villkor som anges i detta avsnitt.
104. Genom undantag från punkt 103 kommer kommissionen att bedöma stöd i samma kategori som stöd för åtgärder för djurs hälsa och välbefinnande som avses i artikel 39 i förordning (EU) nr 1388/2014 enligt avsnitt 5.1 i dessa riktlinjer.
105. Stöd som avses i detta avsnitt får endast beviljas
- när det gäller sjukdomar som finns upptagna i den förteckning över djursjukdomar som upprättats av Världsgesundhetsorganisationen för djurhälsa, bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 652/2014⁽¹⁾, eller del II i bilaga IV till rådets direktiv 2006/88/EG⁽²⁾ och
 - som en del av
 - ett program på unionsnivå, nationell nivå eller regional nivå för förebyggande, kontroll eller utrotning av djursjukdomar, eller
 - nödåtgärder som ålagts av den behöriga nationella myndigheten.
106. Stödet ska betalas direkt till det berörda företaget.
107. Inget stöd ska beviljas om det kan fastställas att stödmottagaren har orsakat sjukdomen avsiktligt eller genom försummelse.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 652/2014 av den 15 maj 2014 om fastställande av bestämmelser för förvaltningen av utgifter för livsmedelskedjan, djurhälsa, djurskydd, växtskydd och växtförkningsmaterial, och om ändring av rådets direktiv 98/56/EG, 2000/29/EG och 2008/90/EG, Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 178/2002, (EG) nr 882/2004 och (EG) nr 396/2005, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009, och om upphävande av rådets beslut 66/399/EEG, 76/894/EEG och 2009/470/EG (EUT L 189, 27.6.2014, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/88/EG av den 24 oktober 2006 om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur (EUT L 328, 24.11.2006, s. 14).

108. Stödordningar måste inrättas inom tre år från den dag då kostnaden av djursjukdomen uppstod. Stödet måste betalas ut inom fyra år från den dagen.
109. Kommissionen kommer att godkänna ramstödordningar i förväg förutsatt att villkoren enligt vilka stöd kan beviljas är tydligt fastställda. Medlemsstaterna ska i sådana fall följa rapporteringsskyldigheten som föreskrivs i punkt 130.
110. Stödberättigande kostnader är kostnader för:
- a) Hälsokontroller, analyser, tester och andra undersökningsåtgärder,
 - b) inköp, lagring, insättande eller distribution av vaccin, mediciner, ämnen för behandling av djur,
 - c) slakt, utslaktning och destruktion av djur,
 - d) destruktion av animaliska produkter och produkter som är kopplade till djur,
 - e) rengöring och desinfektion av anläggningar och utrustning,
 - f) den skada som uppstått till följd av slakt, utslaktning eller destruering av djur, animaliska produkter och produkter som är kopplade till djur, begränsat till det marknadsvärde dessa djur och produkter skulle ha haft om de inte hade drabbats av sjukdomen,
 - g) Inkomstbortfall till följd av svårigheter i samband med återställande av djurbesättningen.
 - h) I exceptionella och vederbörligen motiverade fall, andra kostnader till följd av djursjukdomar inom vattenbruket.
111. Stödet och andra betalningar som erhållits för att kompensera för skadan, inbegripet ersättningar från försäkringar, måste begränsas till 100 % av de stödberättigande kostnaderna.

5.5 Stöd som finansieras genom skattelikhande avgifter

112. Om stödordningar som finansieras genom speciella avgifter som läggs på vissa fiskeri- och vattenbruksprodukter oberoende av deras ursprung, i synnerhet skattelikhande avgifter, kommer kommissionen att utvärdera systemet på grundval av de principer som anges i avsnitt 3 i dessa riktlinjer och detta avsnitt. Endast stöd som gynnar både inhemska och importerade produkter kan anses vara förenligt med den inre marknaden.

5.6 Driftstöd i de yttersta randområdena

113. Om stöd utgör driftstöd i de yttersta randområdena i syfte att mildra svårigheterna i dessa regioner till följd av deras isolering, ökaraktär och ytterst avlägsna belägenhet, kommer kommissionen att bedöma sådant stöd från fall till fall, på grundval av de principer som anges i avsnitt 3 i dessa riktlinjer, detta avsnitt och den särskilda lagstiftning som gäller för dessa regioner. Den kommer också att ta hänsyn till, i förekommande fall, stödets förenlighet med åtgärder inom EHFF till den berörda regionen och dess effekter på konkurrensen i de berörda regionerna och i andra delar av EU.
114. Stödet får inte gå utöver vad som är nödvändigt för att mildra svårigheterna i de yttersta randområdena till följd av deras isolering, ökaraktär och ytterst avlägsna belägenhet. För att undvika överkompensation ska medlemsstaten ta hänsyn till andra typer av offentliga åtgärder, i förekommande fall inbegripet kompensation för merkostnader i de yttersta randområdena med avseende på fiskeri- och vattenbruksprodukter enligt artiklarna 70–72 i förordning (EU) nr 508/2014 och stöd för genomförandet av kompensationsplaner enligt artikel 73 i den förordningen.

5.7 Stöd för andra åtgärder

115. Om stödet inte motsvarar någon av de typer av stöd som avses i avsnitten 4 och 5.1–5.6 är det i princip inte förenligt med den inre marknaden.
116. Om en medlemsstat har för avsikt att bevilja sådant stöd eller tillhandahåller sådana stöd ska den tydligt visa att stödet är förenligt med de principer som anges i avsnitt 3. Kommissionen får förklara att stödet är förenligt med den inre marknaden på grundval av en bedömning från fall till fall.

6. FÖRFARANDE

6.1 Maximal löptid på stödordningar och utvärdering

117. Kommissionen kommer endast att godkänna stödordningar med begränsad varaktighet. Stödordningar ska i princip inte tillämpas under längre tid än sju år.
118. För att ytterligare säkerställa att snedvridningen av handel och konkurrens är begränsad kan kommissionen kräva att vissa stödordningar omfattas av ytterligare en tidsgräns på normalt fyra år eller mindre och den utvärdering som avses i punkt 25. Utvärderingar i efterhand kommer att genomföras för stödordningar i fall där den potentiella snedvridningen är särskilt stor, dvs. som kan riskera att begränsa konkurrensen märkbart, om genomförandet av dessa stödordningar inte granskas i god tid.
119. Med beaktande av syftet med utvärderingen i efterhand och för att inte lägga en oproportionerligt stor börda på medlemsstaterna när det gäller mindre stödbelopp, gäller krav på utvärdering i efterhand endast för stödordningar som har en stor stödbudget, innehåller nydanande egenskaper eller förutser betydande förändringar när det gäller marknader, teknik och lagstiftning. Utvärderingen i efterhand måste utföras på grundval av en gemensam metod av en expert som är oberoende i förhållande till den stödbeviljande myndigheten, och den måste offentliggöras. Varje medlemsstat måste tillsammans med den relevanta stödordningen anmäla ett förslag till utvärderingsplan, som kommer att ingå i kommissionens bedömning av stödordningen.
120. När det gäller stödordningar som utesluts från tillämpningsområdet för en gruppundantagsförordning enbart på grund av sin stora stödbudget kommer kommissionen att bedöma deras förenlighet uteslutande på grundval av utvärderingsplanen.
121. Utvärderingen i efterhand ska lämnas till kommissionen i god tid så att det kan bedömas om stödordningen kan förlängas och under alla omständigheter då stödordningen löper ut. Resultaten av utvärderingen i efterhand ska beaktas i eventuella senare stödåtgärder med ett liknande syfte.

6.2 Tillämpning av riktlinjerna

122. Kommissionen kommer att tillämpa dessa riktlinjer vid bedömningen av alla stöd som beviljas från och med den 1 juli 2015, oberoende av dagen för anmälan.
123. Individuellt stöd som beviljats på grundval av en godkänd stödordning och meddelats kommissionen i enlighet med ett krav på individuell anmälan av sådant stöd kommer att bedömas på grundval av de riktlinjer som gäller för den godkända stödordningen.
124. Olagligen beviljat stöd kommer att bedömas på grundval av de riktlinjer som var i kraft vid den tidpunkt då stödet beviljades.
125. Riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk som antogs 2008 kommer inte längre att gälla efter den 30 juni 2015, med undantag för de fall som anges i punkterna 123 och 124.

6.3 Förslag till lämpliga åtgärder

126. I enlighet med artikel 108.1 i fördraget föreslår kommissionen att varje medlemsstat ska anpassa sina befintliga stödordningar för att följa dessa riktlinjer senast den 31 december 2015.
127. Kommissionen uppmanar varje medlemsstat att ge sitt uttryckliga och ovillkorliga samtycke till de lämpliga åtgärder som föreslås i dessa riktlinjer inom två månader från offentliggörandet av dessa riktlinjer i Europeiska unionens officiella tidning.
128. Om en medlemsstat inte ger sitt uttryckliga och ovillkorliga samtycke inom den föreskrivna tidsperioden, kommer kommissionen att anta att medlemsstaten inte samtycker till de föreslagna åtgärderna. Om en medlemsstat inte samtycker till de föreslagna åtgärderna, kommer kommissionen att vidta åtgärder i enlighet med artikel 19.2 i förordning (EG) nr 659/1999.

6.4 Rapportering och övervakning

129. Kommissionen påminner varje medlemsstat om dess skyldighet att lämna årliga rapporter till kommissionen i enlighet med artikel 21 i förordning (EG) nr 659/1999 och artiklarna 5, 6 och 7 i förordning (EG) nr 794/2004.

130. Årsrapporten ska också innehålla meteorologisk information om typ, tidpunkt, relativ magnitud och plats för naturkatastrofen eller den allvarliga klimathändelsen enligt avsnitten 4 och 5.3 samt information om förebyggande, kontroll och utrotningsprogram enligt avsnitt 5.4. Denna rapporteringsskyldighet rör endast förhandsramordningar.
131. Varje medlemsstat ska föra detaljerade register över alla sina stödåtgärder. Dessa register måste innehålla all den information som krävs för att man ska kunna fastställa att villkoren i dessa riktlinjer rörande, i tillämpliga fall, stödberättigande kostnader och högsta tillåtna stödnivåer har iakttagits. Dessa register ska bevaras i tio år från den dag då stödet beviljas och översändas till kommissionen på begäran.

6.5 Översyn

132. Kommissionen kan besluta att se över eller ändra dessa riktlinjer när som helst, om detta är nödvändigt av skäl som sammanhänger med konkurrenspolitiken och unionens övriga politik, internationella åtaganden, utvecklingen på marknaderna eller annan saklig grund.
-